

[Nordqvist.]

nu stiller forslag om, men jeg synes alligevel, der var en grundtone af, jeg vil ikke sige opgiveness, hos venstre og konservative, men i hvert fald synes jeg ikke, det ligner de tanker, vi havde, da vi i sin tid sad i udvalget og gennemførte denne reform, har vi lov til at kalde det.

Men det kan da også være, at vi, når nu vi går til udvalgsarbejdet, kan blive enige om, at det, ministeren fremsætter forslag om her, er rimelige justeringer set på baggrund af den udvikling, der har været det sidste par år. Jeg vil ikke gå så vidt som den socialdemokratiske ordfører, der, tror jeg, brugte udtrykket, at nu var det rimeligt, man tog loven op til revision; det synes jeg ikke, og meningen skal heller ikke være, at mange af de forslag, vi drøftede i udvalget i sin tid, men som altså ikke blev til noget, nu skal pilles op sådan hen ad vejen og så komme som lovforslag. Det kan ikke være rimeligt. Vi skal behandle hinanden fornuftigt.

Men den konservative ordfører betegnede lovforslaget som traditionelt lapperi, og det synes jeg heller ikke er en rimelig betegnelse af det foreliggende lovforslag. Jeg synes, det er rigtigt, at det er justeringer, som er nødvendiggjort af den udvikling, der har været siden sommeren 1969, da vi vedtog den gældende lov.

Jeg skal ikke gå i dybden med de enkelte paragraffer, jeg skal blot understrege, at det radikale parti gerne vil have denne udvalgsbehandling. De væsentligste ændringer er jo først og fremmest dette med fredningsplanerne, der nu skal have gyldighed i en vis periode, før en lodsejer kan kræve og rejse en fredningssag, eller der bliver rejst en fredningssag. Jeg ved ikke, om ministeren har gjort det, men ellers gør han det formentlig, inden vi bliver færdig med udvalgsbehandlingen: han tager lige et check på, at vi ikke ramler mod grundloven på dette spørgsmål.

Med hensyn til disse forskellige anlæg, der skal særlig tilladelse til at anlægge, kan det undre mig; at ministeren i en socialdemokratisk regering med kraftig støtte af SF endnu en gang foreslår militære anlæg fritaget. Det er jo dem, der jævnlig generer befolkningen med den brutalitet, hvormed man maser sig frem, så jeg kan ikke se,

hvorfor disse militære skydebaner ikke skal ind under samme lov som alle andre skydebaner. De sidste er nok mere stilfærdige og fredsommelige end de første.

Jeg er også lidt betænkelig ved ministerens forslag om, at man skal have en særlig tilladelse til at opføre nye beboelsesbygninger på landbrugsejendomme. Jeg kan godt se hans betragtning om, at vi er inde i en udvikling, hvor flere og flere landejendomme overgår til lystejeendomme, men vi må jo også erkende, at mange landejendomme i dag ikke kan drives som landbrug, og den mest samfundsøkonomisk forsvarlige udnyttelse er selvfølgelig, at man afhænder den til mennesker, som vil bruge penge på at sætte den i stand og i øvrigt bruge den som bolig. Jeg tror, vi skal have ministerens nærmere svar i udvalget på dette.

Jeg kan heller ikke rigtig acceptere ændringen til § 40, stk. 5, hvor ministeren foreslår, at han selv kan afgøre visse sager. Jeg kan ikke se, at loven er formuleret rigtigt, på baggrund af de bemærkninger, der står i lovforslaget, men det kan vi jo også vende tilbage til.

Den anden væsentlige ændring er dette med søerne; der er jo i forvejen en fredningslinje, om jeg må bruge det udtryk, vedrørende søer, men nu går vi, som venstres ordfører vist sagde, helt ned til en flaske vand, og det kan da godt være, det er rimeligt, men det er også muligt, det er urimeligt; jeg er sikker på, at venstres ordfører i udvalget kan give os en del materiale, der nærmere kan belyse, om vi skal helt derned.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, når nu han skriver i lovforslaget, at man skal have særlig tilladelse for at få lov til at foretage ændringer i terrænet, hvad han egentlig mener med det. Jeg synes nu, det kan være en hård én, hvis man lige vil flytte et par trillebøre jord, at man så først skal spørge fredningsnævnet.

Jeg synes — og det har flere af ordførerne jo også været inde på — at det må være rimeligt, at vi i udvalget lige får ministeren til ganske kort at redegøre for, hvorledes loven har fungeret i praksis, og hvordan den har fungeret i forhold til by- og landzoneloven — der er jo særlige problemer, der er skovproblemet, der er problemet ved strandene — om disse ting har voldt de vanskeligheder, som enkelte nærrede bekymring for,